

Marit Sparreboom en David Kok zijn trots dat de RIBW een locatie in Meppel opent. FOTO: WIM GOEDHART

Zorginstelling RIBW opent een locatie in Meppel

■ Woonvoorziening voor dertien volwassenen met psychische kwetsbaarheden

RUBEN VAN DER SCHEER

MEPPEL Zorginstelling RIBW opent per 1 januari een nieuwe locatie voor beschermd wonen in Meppel. Aan de Brouwersstraat komt een woonvoorziening voor dertien volwassenen met psychische kwetsbaarheden. Deze uitbreiding markeert de eerste stap van de zorginstelling buiten de provincie Overijssel.

Dat er hard gewerkt wordt aan de Brouwersstraat in Meppel is te horen. Er wordt gezaagd, getimmerd en geboord om zo het pand klaar te krijgen voordat de eerste medewerkers en bewoners hun intrede doen. „Het is wat werk, maar we lopen goed op schema”, zegt Marit Sparreboom, teammanager bij RIBW Overijssel. Naast Meppel heeft ze ook de locaties in Steenwijk en Zwolle onder haar hoede. David Kok, vakinhoudelijk teamondersteuner, knikt instemmend. „We willen er voor zorgen dat de bewoners zich thuis voelen bij ons.”

Het pand heeft al de juiste inrichting, omdat er hiervoor ook een zorgaanbieder voor beschermd wonen in zat. Verschillende kamers, in totaal dertien, komen uit op de gemeenschappelijke woonkamer en keuken. Zo kunnen de bewoners zich terugtrekken wanneer ze dat willen, maar ze kunnen ook gezellig samenkomen.

RIBW is een grote zorgaanbieder op het gebied van begeleid en beschermd wonen in Overijssel. Nu zetten ze voor het eerst een stap bui-

ten de provinciegrens. „Dit was voor ons een kans, de mogelijkheid ontstond doordat dit pand leeg kwam te staan”, vertelt Sparreboom. „Daarna hebben we bij de gemeente om een vergunning gevraagd en die hebben we in september gekregen. We merkten eigenlijk al meteen dat er veel mogelijk is in Meppel.” Zo benoemt ze onder meer de aanwezigheid van een zelfregiecentrum in de gemeente.

De instelling opent een locatie voor beschermd wonen. „Het verschil met begeleid wonen is dat er bij beschermd wonen 24 uur per dag een medewerker in het gebouw aanwezig is”, legt Sparreboom uit. „Bij begeleid wonen hebben we geen medewerker die blijft overnachten, maar we zijn dan wel bereikbaar.” De instelling vangt volwassenen op die te maken hebben met psychische of psychosociale problemen.

Zelf

Het is volgens Sparreboom en Kok belangrijk dat de instelling aansluit bij wat de bewoner zelf al kan. „Daarom stellen we ook samen met de bewoner een zogenoemd krachtenprofiel op, zodat we erachter kunnen komen wat de sterke eigenschappen van de bewoner zijn”, zegt Kok. Het gaat dus om maatwerk, benadrukt Sparreboom. „Onze taak is om erachter te komen waar de bewoner ondersteuning nodig heeft. Daar helpen we bij.”

Daarbij is de houding van de begeleider belangrijk. „Er is een soort combinatie van afstand en nabijheid tussen de begeleider en bewo-

‘We willen ervoor zorgen dat de bewoners zich bij ons thuis voelen’

ner”, zegt Sparreboom. „De begeleider heeft een professionele houding, maar behandelt de bewoner wel als een gelijke. Daardoor laat je zien dat je er bent wanneer de bewoner iemand nodig heeft.”

Het bedrijf hanteert voor elke instelling net iets andere huisregels. In Meppel zijn ze daar nog druk mee bezig. „We willen niet te betuttelend zijn, maar we willen ook regels hanteren die in de samenleving normaal zijn”, zegt Kok. „Bijvoorbeeld dat het na een bepaald tijdstip hier wel echt stil moet zijn.”

Ook wil RIBW bewoners motiveren om de Meppeler wijken eens goed te verkennen. „We moedigen hen aan om bijvoorbeeld vrijwilligerswerk te doen als ze dat leuk vinden, of iets anders dat bij hen past”, benoemt Sparreboom. „Het belangrijkste is om de bewoners betrokken te houden bij het proces door haalbare doelen neer te zetten”, vult Kok aan. „Zo blijft het succes binnen handbereik.”

Dertien bewoners

In totaal komen er tien mensen op de locatie in Meppel te werken en is er ruimte voor dertien bewoners. Vanaf december is het de bedoeling dat de medewerkers in het pand

gaan kennismaken en cursussen volgen. Vanaf januari betrekken geleidelijk de bewoners hun appartementen.

Maar wat maakt het werken op een locatie voor beschermd wonen dan zo leuk? „Het gaat om het vieren van de kleine successen”, benadrukt Kok. „Ik heb bijvoorbeeld gewerkt met een mevrouw die heel veel angst had. Ze durfde niet eens naar de supermarkt. Nu stapt ze op de fiets en loopt ze zelfverzekerd de winkel binnen. Dat geeft een heel fijn gevoel.”

